

Sygn. akt III USK 51/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło

w sprawie z odwołania P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.
z udziałem B. M. i D. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
o objęcie ubezpieczeniem społecznym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 9
marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 sierpnia 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 16 sierpnia 2018 r. oddalił apelację płatnika składek P. Spółki z o.o. w S. wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 8 listopada 2016 r., oddalającego odwołanie spółki od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 28 listopada 2014 r., stwierdzającej, że zainteresowany B. M. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z D. spółką z o.o. w S., a wykonywanej na rzecz P. Spółki z o.o. w S. (to jest pracodawcy, z którym pozostawał jednocześnie w stosunku pracy), podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, jako pracownik płatnika składek P. Spółki z o.o. w S. w rozumieniu art. 8 ust. 2 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w okresie od 21 lutego 2005 r. do 5 marca 2007 r. i ustalającej

podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia oraz wskazującej, że płatnikiem składek jest P. Spółka z o.o. w S..

Płatnik składek wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku opartą na podstawie naruszenia prawa materialnego: art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 300 ze zm.) w związku z art. 2 k.p. oraz art. 18 ust. 1a w związku z art. 4 pkt 2 lit. a tej ustawy.

Z powołaniem na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w S. i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji sprawy do ponownego rozpoznania; ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy, to jest orzeczenie, że ubezpieczony z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z D. Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu jako pracownik płatnika składek, a nadto, iż P. Sp. z o.o. nie jest płatnikiem składek na te ubezpieczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania lub jej oddalenie i zasądzenie od płatnika składek na rzecz Zakładu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych – niższa niż dziesięć tysięcy złotych, jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Oznacza to, że poza wymienionymi kategoriami spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych (o przyznanie i wstrzymanie emerytury lub renty oraz o

objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego), w każdej innej sprawie o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia.

Pracownik wykonujący pracę na rzecz swojego pracodawcy na podstawie umów cywilnych zawartych z osobą trzecią podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik (art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, aktualnie jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r., poz. 266 ze zm.) i na tym wyczerpuje się podleganie przez niego ubezpieczeniom społecznym. Ugruntowany jest zatem w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że sprawa o opłacenie przez pracodawcę składki w wysokości równej obciążeniu umowy o pracę i zlecenia wykonywanego na rzecz tego pracodawcy nie dotyczy objęcia ubezpieczeniem, lecz składki, gdyż przedmiotem postępowania jest jedynie ustalenie właściwej kwoty jej podstawy wymiaru (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 stycznia 2019 r., I UZ 53/18, LEX nr 2607897; z dnia 11 sierpnia 2016 r., II UZ 32/16, LEX nr 2113370; z 21 kwietnia 2015 r., II UZ 8/15, niepublikowane; z dnia 19 sierpnia 2015 r., II UZ 14/15, niepublikowane oraz wyroki: z dnia 13 marca 1997 r., I PKN 43/97, OSNAPUS 1997 nr 24, poz. 494; z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266; z dnia 11 maja 2012 r., I UK 5/12, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 117; z dnia 8 lipca 2015 r., II PK 282/14, OSNP 2017 nr 6, poz. 66; z dnia 3 kwietnia 2014 r., II UK 399/13, niepublikowane i z dnia 6 lutego 2014 r., II UK 279/13, niepublikowane).

W takiej sprawie, dotyczącej poboru składki z tytułu podlegania obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 października 2002 r., II UZ 94/02, OSNP 2004 nr 6, poz. 107; z dnia 12 stycznia 2016 r., II UZ 37/15, niepublikowane; z dnia 16 kwietnia 2015 r., I UK 470/14, niepublikowane; z dnia 20 września 2017 r., I UK 342/16 niepublikowane i z dnia 2 października 2018 r., I UZ 32/18, niepublikowane).

W niniejszej sprawie płatnik wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej wynosi 1.177 zł. W związku z tym, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od określonej w art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c.).

